

Duševní vlastnictví, včetně průmyslových práv, kam řadíme i ochrannou známku je důležitou součástí dnešního podnikatelského a obchodního prostředí a zákonná úprava tohoto institutu je podstatná pro vznik, zánik, užití, ochranu a vymáhání. Stanovení pravidel pro vymáhání práv z ochranné známky v rámci platného právního řádu hraje podstatnou úlohu při ochraně vlastnického práva k ochranné známce. V práci jsem se pokusila nejprve popsat institut ochranné známky v rámci průmyslového vlastnictví a širšího pojmu duševního vlastnictví. Dále jsem zmínila platnou právní úpravu, včetně komunitárního práva a práva mezinárodního. Mezinárodní právo má svou významnou úlohu v poskytování ochrany a vymáhání ochranné známky již desítky let a význam komunitárního práva v posledních letech také roste a to jak v oblasti známkového práva, tak také v oblastech, které s ním souvisí, jako je ochrana spotřebitele, nekalá soutěž, trestněprávní ochrana práv z ochranné známky. Pokusila jsem se stručně shrnout řízení

před Úřadem průmyslového vlastnictví, které provází zápis a celou existenci ochranné známky, včetně některých ukázek z rozhodovací praxe Úřadu. Dále jsem se věnovala judikatuře v dané oblasti a pokusila jsem se tak ilustrovat, jak jsou právní předpisy v praxi aplikovány a vykládány. K lepší dostupnosti vymáhání práv z ochranné známky může sloužit i nově zavedený zák. č. 221/2006 Sb. o vymáhání práv průmyslového vlastnictví. Byl přijat právě na základě Směrnici Evropského Parlamentu a Rady č. 2004/48 ze dne 29.4.2004, jak popsáno v práci a má za úkol sjednotit a zjednodušit postup při vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, různými oprávněními vlastníka a dalších definovaných osob. Tak, jak je do budoucna nastavena příslušnost soudů - prakticky ve všech věcech týkající se vymáhání práv z průmyslového vlastnictví přísluší Městskému soudu v Praze (s účinností k 1.1.2008 včetně přezkumu správních rozhodnutí) – povede zřejmě ke sjednocení poskytování soudní ochrany těmto právům. Poté, co jsem popsala soukromoprávní žaloby a možnosti uplatnění práv vlastníka ochranné známky dle nové právní úprav, jsem se věnovala nekalé soutěži a jejím projevům a souvislostem v oblasti známkoprávní ochrany. Žaloby týkající se nekalé soutěže řadíme do soukromoprávních žalob.

Další oblastí, které jsem se věnovala, je problematika ochrany spotřebitele, kde je potřeba právní úpravu prohloubit a zefektivnit, k čemuž by měly pomoci změny, které jsou v současné době v legislativním procesu a jsou založeny na podkladě Nařízení EU. Týkají se zlepšení ochrany spotřebitele a to zejména umožněním užší spolupráce mezi jednotlivými orgány členských zemích, mají též za úkol standardizovat ochranu spotřebitele na území EU.

Dále jsem se věnovala trestněprávní a přestupková ochraně, včetně ukázek z některých trestněprávních judikátů. Přestože je zřejmé, že trestné činy v oblasti duševního vlastnictví se vyskytují poměrně často, k soudu se dostane a je prokázán jen zlomek případů. Za této situace je na místě pochybovat o efektivitě trestněprávní ochrany duševního vlastnictví a de lege ferenda uvažovat o změně.

Závěrem lze konstatovat, že dnešní společenské a ekonomické prostředí si vyžaduje jasnou a určitou úpravu ochrany vlastnictví, včetně vlastnictví průmyslových práv a jejich prosaditelnost a vynutitelnost. Tato potřeba je patrná a při zkoumání platné právní úpravy je zřetelná snaha zákonodárce o zpřístupnění, zjednodušení a zrychlení této ochrany. Jedná se o oblast, kde spory a rozhodnutí z nich mají často dalekosáhlý ekonomický dopad na účastníky, a proto by všem nově přijímaným normám měla být věnována veškerá možná pozornost tak, aby bylo uplatňování těchto práv a rozhodování o nich, co možná nejefektivnější, s ohledem na rychlost a přístup k soudní ochraně.